

Ad an'ga fanta, kak' je tri lejta hodiča služu.
(Zapisal v Iški Vasi pri žgu Franc Kramar.)

Tu je blu na Nemškem. Sta žvela očē pa mat' pa an'ga
sām'ga sira sta imela. K' je žē precēj' adrastu m' je pa rēku
očē: „Lub' muj sin! Zdej si star s'šestnajst lejt, zdej si žē
lōhkō sām krōh služō;— kār pejd' kām služōt!“ Zdej pa
sin pa parjēže soja culca pa grē pa svejt'. Grē pa cejst',
pa pride da ne kapēlce k' sa se na stir' kraje cejste križa
le (je biv skrišpūt.) Kār se ppelea v prov an' nobel kačiji
prov an' nobel gosput pa m' prav': „Fant, kam grēs? Prav':
„Službe jōskat!“ Prav' gosput: „K' mēan' pejd', bōs jōmū
lōhkā služba,— pa stu goldinarjō tī bōm dar lōna za t'n
lejt!“ Fant je biv pa prec' vkontent. Pa sta se ppelela
v anā dalina,— tam je biv pa prov an' nobel grad, pa sta
šla nūtri. Zdej pa prav' gosput: „Zdej tī bōm pa skarov
tulea in tulea. Pad tejōmlē kotlam bōs kuru, pa na smejs
nōkul v vajnga pagliēdat! Pōl pa talē cimōr bōs pamejtor,
pa na smejs nōkul' nabene bukve v rōke vžēt! Pa
tejgalē simēlna bōs futrov, pa m' na smejs nōkul' nōč
vode dāt', jōst pa kuker cē!“ Pōl je pa služu fant tam.
Ab lejtī je pa prōu gosput damū pa m' prav': „Fajn si
vse adprav, sam bukve si brav!“ Fant prav': „Jest nejōm
prov nōč bukve brav, sām' premōknū sōm jōh k' sōm pamejtor.“
Gosput m' je pa vžjēr, kajpōk. K' je pa adstū stu goldinarjō
pa m' je rēku: „Čē čōs bōt sē za naprej, bōs pa vjēr' lōn
jōmū!“ Fant k' je pa žē kumej čakor ad vesala de b' sū damū
acjēt' pa mater' kuk' je raslužu, m' je pa rēku, de na bō vč, pa
je sū prēt' ^{pakarāt} dum'.

Damū pride, pa kdu b' bir bōl vesier krōker oče pa mat
k' je tuk' dnarja damū prijesu! Idej sa pa s tistom dnarjem
ineajt prov fajr zōvel, pa sa ga bli hmal' panucal, k' nejna
vejdlī kuk' dnar kistā. Idej sta pa fanta spiēt nazaj
spūdla de je sū sluēt. Dā vōndi pride kō prejt, pa se je
spiēt glich tist' gosput v tist' nobel kaciži prpealov. Prav':
"Al' griēs spiēt h mean'?" Prav': "Zakaj ne!" Prav': "Idej bōs
pa vīēki lōn jēmū kō prejt! Idej tī bōm dar pa padrugstū
goldinarjō za 'n lejt!" Pa je spiēt fant tam sluēu kō prejt.
K' je lejt' mōnīl, je pa pree' bukve v rōke prijev. Ab lejtī
pa pride spiēt gosput pa m' prav': "Dobre s' kuhov, dobre
s' futrov, sām' bukve si brav!" An je pa djar, de jōh
nej brav, pa m' je gosput^{vse} v rōke. Pōl m' je pa dar
spiēt padrugstū goldinarjō, krōker sta bla zmerēnā pa je
sū stran. Damū je prōu stulkōm dnarjem, pa sa bli
starōi spiēt straōu vīēlī, k' je spiēt tuk' dnarja prijesu,
pa vsa vas je vejdlā pavejdat kuk' je zasluēu. Idej
sa pa spiēt hmal' dnar panucal' tak' kō prejt, tak' de
sta ga zē triētjōc oče pa mat' sognala sluēt. Je prōu
spiēt kē kō prejt, pa se je spiēt tist' gosput s kaciža
prpealov, pa sta se spiēt zmerēnā za 'n lejt tak' kō
prejt. Idej m' je pa gosput zē dvejstu goldinarjō
ablubu za 'n lejt. Idej je pa spiēt glich tak' sluēu
fant kō prejt. K' je pa tri fīerkolce lejta mōnīl, je
pa vse bukve prebrav kār jōh je blu v tistom cimri.
Pōl je pa v kotu pagliēdov, je pa same člavejoke
glavīē nōt' vidu k' sa se kuhale. Idej je sū pa v
stala, je pa krōjni pa an škaf vadīē natačū, je pa

kär v vajnga pala tak' je bir zën. Prav': „O ti vbrigi kajničok
ti! Že nemajkno men ko tri lejta te futram, pa t' nejsom
še nōkul' vadiē dar!“ Zdej je pa kājn spregavuru pa prav':
„Brš' pejd' pa anā kstača, pa an strigol, pōl pa pa sālī!“
Je pknjēsu vse truje. Zdej m' pa reče kājn: „Le brš' me ravsiēd,
pa na smejs' nōc' naraj pagliēdat!“ Pa ga je ravsi, pa sta brš'
letela kār sta mōgla. Zdej pa prav' kājn: „Hōdoba je zīē
bliz' nāj', - vzi strigol cēs tā leva rama dol!“ Pa je vargu cēs
tā leva rama strigol, pa je tāka gūōšča ratala, de prejdōn je
hōdoba skuznē prū sta bla tīē dva zē strašnu dalec.
Zdej cēs zncajt pa spiēt kājn prav': „Hōdoba je spiēt bliz'
nāj', - zdej pa sū cēs leva rama na tla vrs!“ Je pa vargu sū
cēs leva rama, pa je taku velika voda ratala, de prejdōn je
hōdoba preplavov tista voda, sta tīē dva zē Buh vej kēj bla.
Zdej cēs zncajt je pa spiēt rjēku kājn: „Hōdoba je zīē čist'
bliz' nāj'!“ Zdej pa kstača cēs leva rama na tla vrs!“ Je pa
vargu kstača cēs tā leva rama, je pa tak gūōst tārni ratala
pa tulko, de prejdōn b' jōh jōmū hōdoba vjēt', sta pa zīē
dā tiste kapelce prsta, pōl pa nej' več' ablast jōmū dā nājō.
Zdej pa prav' kājn: „Zdej jest som vesēr, ampok ti brš' pa še
prū hōdiči v rōke!“ Prav': „Pa ujdā z mēane snēmī, zē
vejs' kaj t' bō nūcala! Dost' s' se z bukvō navadu, tuk'
zīē, de kōder te brš' spiēt v rōke dābiv, de mi brš' zīē
spiēt lōhko iz rōk usū!“ Prav': „Jest som vesēr, te lōpū
zahvalom zatū k' s' me rejsū! Mōdvā se tak' na bva nōkiēr
več' vidla ko na unōm svejti!“ Prav': „Že vejs', kaj brš' z
ujdā delov!? Ačjēt' pa mater' pa le pavej, de na smeja
ujdē nōkul' predat za naben dnar ne!“ Pōl sta se pa lāčila.

Ídej je pa prôu damû, pa sta zmîerej oče pa mat' čakala
kdaj bô spiët na mîza dnar strîsu tak' kô endrukât,-
pa nejsta pričakala, k' ga nej' nêc jômû. Ídej pa prav' fant:
„le tîh' bîdîta oče pa mat'!- al' jêst kôj znam! Mî
b'mâ lóhkô tuk' dnarja jômêl', k'ôkô r ga b'mâ tli,
sâm' cê b'tê znal' pa vbugal' me!“ Prav': „Jutri bô sômôn,
pa nâme ujdâ natôknîte, pa me v sômôn zênîte!“ Drug'
dan m' je pa natôknû oče tîsta ujdâ, pa je kâr kâjn
râtor, pa ga je gnôv na sômôn. Tam sta pa prîla dva
gospûda, pa sa se prec' za kôjna zmônîl- za dvejstu gôldînarjê.
Gospûda b' pa tud' ujdâ rada, pa je nej' tû predât' je rîeku:
„Ujdâ na dam!“ Damû prîde oče, fant je pa îê za mîza
sêdû. Prav': „Vîte oče, kôj znam! Ídej b'ôma fajî zîvel',
cê b'ôte pamet jômêl' pa vbugal' me!“ K' sa tîst' dnar panucal'
je pa spiët fant djâr: „Ídej me b'tê pa spiët v sômôn gnâl',
pa le tû mîrkejte, de na b'tê ujdâ predâl', nej' kul'kôr cê
zajîne abejta!“ M' je vargu oče ujdâ na vrat, pa se je spiët
spremenû v kôjna, pa ga je spiët gnôv v sômôn. Ídej sta pa
spiët tîsta dva gospûda prîla, pa sa spiët zajînga glih tak'
za dvejstu gôldînarjê zgîhal' kô prejt. Gospûda sta pa spiët
sîlla de b' se ujdâ predâr, pa se bôl kô prejt, pa je nej' tû.
Je rîeku: „Jaa, ujdê pa na predam za nâbên dnar, cê na vem
kuk' zâjne dastê!“ Damû prîde oče, pa je îê spiët fant za
mîza sêdû kô prejt. Ídej k' sa spiët tîst' dnar panucal' ta
trîetjê razja, je pa rîeku fant: „Ídej me b'tê spiët gnâl'
na sômôn,- zdej me pa vêc' sâcejte kô prejt, de b'tê vêc'
zame dabil',- pa le m'îrkejte, de na b'tê ujdâ predâl'!“
Ídej m' je pa vargu^{oče} spiët ujdâ na vrat, ta se^{pa} spremênî v prov

fajnga kojna⁺ de se nêkul tak' ne, sam' zatu, de b' več fajnga
dabil' - pa ga je gnor očë v sêmen. Zdej sta prošla pa spîet
tiste dva gospuda, pa ga je očë zdej tristu goldinarjê sâcov,
zatu k' je biv bël fajn kajn kô prejt, - sta m' jih pa kôr dala.
Zdej sa pa vsi mîšîetari kulkor jôh je blu pa vsi âkol
kojna stapil' pa sa raki: "Ujzda glich tak' slis' h krajnî;
ujzda mîre tud' bêt!" Zdej pa k' je vidu kakôna rejê sa
paciêl', pa de se jôm na mîre vbrant, je pa sê ujzda za
šêstdesiê goldinarjê predav. Zdej pa pride damû-sevejde fanta
pa nêkiêr nej blu. - Zdej je pa âdon zmed tistêh dvejêh
gospudê tejga kojna rajakov, ga je pa taku padiv, de sa
krvave pene sê z' nêga. Bêz ân gâst prlêtta, je pa tam
glic ânâ stara zîenska vmerâla, je pa dol' skoču, je pa h dreviês
tak' prviêrov kojna, de je sam' na zadnêh nogah stav, - pa je
sû tista stara zîenska mîdêt (k' je biv sam kôdiê.) Zdej sa se
pa glich trijê fantiêki vîndej igral', pa prav' âdon: "Jest pa grîem,
pa bôm s pipcam tistmîlê krajnî astra prerejrov, kôgâ se bôm
matrov!" Je pa sâ pa m' je rejê astra ad dreviêsa adrejrov. Kajin
je pa onmal' prahû pabrav, je pa prec' raje ratov, pa takû sâ kar
se je dal'! K' je gospud kojna zgrevû je ratov pa lêsjak, je je pa
vvarû za rajcam. Zdej k' ga b' jômû glich vjêt, je raje pa
galvôb ratov, lêsjak pa kâjne. Zdej je pa cesarska princêrin-
jâ pa glich pa vart' spencêrala, kôr zagliêda kakû ân kâjne
galvôba lavi. "O ti revêš! prav', - tê bôm pâzârû satan!"
Zdej je pa galvôba pa kôr zmarkal', kâjne je pa akul' princê-
rinjê zlatu, ji je pa glich v narvîcêj nekej pal'. Pagliêda kaj
bi blu, je biv pa ân lep parstan. (Se je biv pa galvôb v kâjne-
mi kluni v parstan spremena, je kajnci s kluna parstan pa glich

princérinjì v naróicej pòv.) Pa noč' je tist' parstan pa človek rator,
sta se pa cela nuč' s princérinjà pagavarjala. Zdej je pa ankàt
pricerinjà zbalèla. Ad vseh krajò sa dróhtarji h nà hadil', pa ji
nej mógu naben noč' pomagat. Nazadne je pa pròu pòv àn nobel
dróhtar, je pa v trejòh dnèh zdràvla. Pa je reakla: "Kuk' sòm vam
pa kej zdej dèžnà?" Gosput prav': "Tist' parstan mi bte dal' za l'òn!"
Je pa reakla: "Jutri ab devetòh prid'te pujnga!" (Tist' nobel dróh-
tar je biv pa sàm hédic'!) Pa noč' se je pa spièt tist' parstan
v človejka spremenu je pa rìeku princérinì: "Kè bès stà glich
na tist' mest', k' sòm jest teab' v naróicej pòv, kòder bo tist'
gosput dróhtar pùme pròu! K' me bès s parstà jemala, se bòm
pa kar ad vesale trèsu, pa me kar dol' zàžèn', pa bò kar
ànà pièst vsenice natal', àn deaber zàrnò bò pa na stran
adskoču, - na tist' zàrnò pa zmagùò stòpi - pòl bès pa že vidla
kaj bò!" Je pa pròu drug' dan ab devetòh tist' gosput dróhtar pa
parstan, sta stà pa glich na tist' mest', k' je parstan princérinjì v na-
róicej pòvatu. Pa je pa jemala s parstà k' se je ves trèsu ad ves-
le, pa ga je dol' zagnala, je pa prec' ànà pièst vsenice natal', - àn
deaber zàrnò vsenice je pa na stran adskoču - je pa najnga stàpila.
Kédic' se je pa bò v petelina spremenu, pa je začèr tist' zàrnò
robat. Tist' debèl' zàrnò k' je princérinjà najnga stàpila se je biv
pa v lisjaka spremenu, je tist'ga petelina pa pazàrù - pa
je blu kònc. Pòl je pa lisjak spièt človek rator, se je pa
paslòvu ad princérinjè, pa je šu damù h acìèt pa mater',
Zdej k' sa spièt užda imel', sa pa spièt dost' dnarja z nuò
zaslèzil', - zdej je pa nejša tli nò kul naberimi več' predat. Pòl
sa se pa pòv fajnèmel', - pa gator' sè žòvžè, kè sè nejša vmarli.
Zdej je pa kònc.

Povedal 16. oktobra 1913. 84letni Anton
Cimperman, vulgo "tastar' Màžòk",
rojen l. 1829. v Liski Vasi pri Stgu.